

Historie vývoje Českého národa za posledních 100 let.

Náš národ procházel velkými dějinnými zvraty od obnovení své samostatnosti v roce 1918 až po dnešek.

V roce 1918 vzniká naše Československá republika. K tomu dochází po 300 letech, kdy jsme byli pod Rakouskem respektive Rakousko-Uherskem. Takže dnešní doba je dobou, která je od této události vzdálená přibližně 100 let. Pojdme se tedy podívat na to, co všechno to znamenalo, a čím to Český národ procházel.

K tomu abychom to dobře pochopili, tak se musíme obrátit k jednomu z největších géníů světa a to k doktoru Davidu R. Hawkinsovi, a říci si o něm trochu více. To proto, že na dějiny našeho národa se budeme dívat jeho očima, tedy jeho "myšlenkovým odkazem". Co je tím míněno, vyplývá posléze z textu,

Doktor Hawkins mimo jiné vytvořil dnes již slavnou **Mapu vědomí**, na které je dobře vidět úroveň vědomí lidí, ale také i úroveň skupiny lidí tvořících to či ono seskupení, nebo také národ. Pro hrubou představu pro ty, kteří se s tímto fenoménem dosud neseznámili, upozorňuji, že lidé kteří se nacházejí pod úrovní 200, dle jeho grafu, jsou lidmi, kteří nedokáží rozlišit pravdu od lži, přestože to mohou tvrdit až do roztrhání těla. Paradoxně naopak budou tvrdit, že pravdě rozumí, a co znamená, ví.

Úroveň 200 je tedy kritickou úrovní na grafu Mapy vědomí.

Pod touto úrovní jsou lidé, kteří jsou pod vlivem svého Ega. Tedy jsou to lidé, kterým celý svět ubližuje, lidé kteří nejsou schopni pomáhat druhým a lidé kteří udělají vše pro to, aby i za cenu, že půjdou přes mrtvoly, dosáhli svého prospěchu. Teprve lidé, kteří přesahují tuto úroveň 200 svého vědomí na Mapě vědomí, jsou lidmi, kteří jsou schopni pomáhat jeden druhému a být k ostatním vstřícnější.

Více o Davidu R. Hawkinsovi je možné se dozvědět jednak na mém webu (www.rozpravy.cz) a jednak z knih, které vyjdou či už vyšly v připravovaném nakladatelství, které pomáhám zakládat, nebo z dosud jediné knihy, která u nás vyšla, mimo naše nakladatelství, a to je jeho prvotina – **Moc versus síla**.

Nyní se ale pojdme konkrétně podívat na to, co jsem pomocí odkazu Davida R. Hawkinse vytestoval a dal do formy grafu. Tento graf nám o našem vývoji poví víc, nežli sebelepší "dějepisná kniha".

- **Píše se rok 1918 a vzniká ČSR.**

Průměrná hodnota vědomí národa je vytestována na hodnotu 350. Což je relativně dost vysoko. V té době byl celosvětový průměr 190 (včetně Afriky a Oceánie). Pod úrovní 200, která jak jsme si řekli, je kritickou hodnotou, se nachází 63% (zaokrouhleně 65%) obyvatelstva. I to je relativně slušné. Pro vysvětlenou těm, kdo se s tímto fenoménem setkávají poprvé – Mapa vědomí je logaritmická a proto člověk s vědomím pod 200 nemá takovou váhu (hodnotu), jako člověk, jehož hodnota vědomí je nad touto hranicí. Takže jeden stupeň nad 200 je mnohem více, nežli jeden stupeň pod 200. Proto i mnohem menší počet lidí, který se nachází nad hodnotou 200, v porovnání s těmi pod 200, dokáže průměr národa "vytáhnout" na námi uváděnou hodnotu 350.

- **Rok 1928**

Začíná Hospodářská krize a na hodnocení se to okamžitě projevuje. Celková úroveň vědomí národa klesne na hodnotu 315, ale poměr lidí nad a pod úrovní 200 se nehne.

Co to znamená?

Kdyby žil bývalý prezident Václav Havel, tak by řekl – to je "blbá nálada" a skutečně. Lidé jakoby vystřízlivěli ze svého snu o vzestupu všeho a to včetně vzestupu hospodářském. Po znárodnění a rozdělení půdy na venkově lidem a po rozběhu živnostníků a průmyslu vůbec, dochází k stagnaci a konec této stagnace není v dohledu. Optimismus se vytrácí a lidé si uvědomují tvrdší realitu doby. Takže tu není celkový pokles pod úroveň 200, ale jen ztráta optimismu u lidí a pochopitelně "vystřízlivění" u tahounů společnosti, kteří jsou v hodnocení vědomí daleko výš. Mám na mysli lidi od 400 do 500. Jen někteří si uvědomují skutečnou podstatu problému. Pro srovnání uvádím, že T. G. Masaryk měl hodnotu 560. Jedná se tak pouze o dočasný výkyv, který je z těchto hodnot patrný, a který už sám o sobě dává tušit, že řešení je na obzoru. Je v odpovědnějším přístupu lidí k životu.

- **Rok 1938**

Hodnoty se vrací do původního stavu. "Blbá nálada" mizí a v lidech se objevuje odhodlání čelit nepřízní osudu (Hitler) a také i to, že si uvědomují, že hospodářský výkyv byl skutečně jen dočasný, že se jednalo o anomálii. Uvědomují si, že je to na nich a na jejich postoji k životu. Tady je velmi dobře vidět, jak pracuje **Karma národa** a jak dokáže lidi povznést a to jejich stmelěním. Jenomže to byla pouze první, a jak se ukáže dále, jen malá zkouška, ve které jsme obstáli, abychom v jiných dopadli mnohem hůře. Než nepředbíhejme.

- **Rok 1945 (leden až květen)**

Ani zde nedošlo k posunům. Na rozdíl od toho, co nám vtloukali ve škole do hlavy, je zde jasně vidět, že pro lidi bylo mnohem důležitější to, jak žijí, nežli to, že žijí v Protektorátu. Lidé se tak projevovali jako uvážlivé bytosti a nikoliv jako nacionalisté. Ostatně fašismus u nás neměl nikdy zelenou a komunismus byl v pozdějších letech doménou pouze padlé skupiny v národě, která byla na nízké úrovni vědomí.

- **Rok 1945 (květen)**

Tady dochází k prudké změně. Nejde o osvobození. Jde o **Divoký odsun Němců**. Poměr lidí pod 200 se nepatrně zvyšuje z 64% na 66%, ale prudce padá průměr vědomí národa. Z 350 na 275. Do hry vstupuje totiž nenávist a touha po odplatě. Protože poměr lidí pod a nad 200 je prakticky stejný (rozdíl jsou jen 2%) a protože nízké emoce jako je nenávist, zloba, ublíženost, pomstychtivost a podobně, nejsou doménou lidí nad 200, nebo ne tak moc, je jasné, že se tu projevila především padlá část národa a to obrovským způsobem. Vždyť jen onen pochod smrti, či jak to nazvat, z Brna, který začal o půlnoci 19. května a čítal na 20 000 žen, dětí a starců skončil ubitím (dle našich oficiálních zpráv) 1 700 lidí. Podle zpráv z jiných zdrojů se počet obětí pohyboval v rozmezí 5 000 až 10 000 lidí. Podotýkám, že se jednalo o ženy, děti a starce. Muži, jako vojáci, byli v zajateckých táborech. Připomínám, že byl mír, nebyla už žádná válka a zabíjet nevinné je a vždy byl oblundný zločin. Těchto zvěrstev bylo velmi mnoho. Dle našich oficiálních pramenů to bylo 3 až 5 tisíc lidí, co v té době bylo zavražděno. Dle německých zdrojů to byl minimálně desetinásobek.

Otázkou je proč?

Bylo přeci po válce. Lidice představovali necelých 300 obětí a včetně Ležáků to nepřesáhlo 500. To ale byla válka a vrahem byla zrudná fašistická bestie. Mnozí lidé by mohli argumentovat Heydrichiádou. To ale neodpovídá, protože Čechy na smrt posílali opět jen čeští udavači. Tedy je to k tíži tomuto národu a ne Němcům. Každý Čech, který jiného udal, dobře věděl, že ho posílá na smrt. Tak jako v době šlechty nebyl viněn ze zabití nevinného kat, ale ten, kdo ho pod katovu sekyru poslal, tak i zde je nutno vinu za tolik zmařených životů připsat lůze tohoto národa.

- **Rok 1945 (květen až prosinec)**

Divoký odsun pokračuje a hrůzy, které byly naznačeny výše také. Propad vědomí národa se prohlubuje na 270. Z grafu je jasné, že jde stále jen a jen o lůzu tohoto národa. O její padlou část.

- **Rok 1948**

Zdalo by se, že snad hůř už nemůže být a přesto. V roce 1948 se padlá část národa ujímá moci v tomto státě. Co to znamená?

Průměrná hodnota vědomí národa padá na 255 a počet lidí pod hodnotou 200 ještě o další 2% vzroste na 68%. Ti, kteří dosud byli jen těmi, kdo stáli nejnižší, jsou pojednou vládnoucí skupinou. Že u nich padá úroveň vědomí dolů, je jasné. Ego dosahuje nejvyššího ocenění a jeho naparování se nezná mezí. Jsou tu ale i ti, kteří jsou nad 200. U těch začíná to, co lze nazvat beznadějí. Zdá se, že komunismus to tu opravdu má na věčné časy a tak to vypadá, že jakákoliv naděje na změnu je zcela lichá.

48 rok otevírá cestu koncentračním táborem (Jáchymov), politickým procesům a zvlí. Vše ve jménu "blaha" občanů.

- **Rok 1958**

Teror trvá stále, i když s výkyvy. Procento lidí pod 200 se zvyšuje na 70%. Jakoby se nad celou zemí stáhly mraky a slunce nikde.

- **Rok 1968**

Zázrak.

Průměrné vědomí národa je pojednou zpět na 350 a počet lidí pod hodnotou 200 je pouhých 55%. Jak je to vůbec možné?

Abychom to pochopili, tak si musíme uvědomit mentalitu českého národa. Patří k těm, kdo mají dobře otevřenou srdeční čakru, tedy k těm, kdo jsou vstřícní. Má samozřejmě i své nedostatky, ale ty se projeví až v pozdějším období. Teď je rozhodující to, že komunismus mu nebyl vlastní a vláda padlých lidí v národě také ne (tedy těch pod 200). Proto v okamžiku, kdy se naskytne příležitost komunismus odhodit, tak se toho chytí. Heslo "socialismus s lidskou tváří" mluví samo za sebe.

Do čela státu se dostávají pragmatičtí lidé kolem Alexandra Dubčeka a lid to velmi vítá. Ti z lidí, kteří spadli pod 200 z důvodů beznaděje a skepse, se rychle vzpamatovávají, protože se tu objevila NADĚJE. Ta ukazuje na lepší zítřky a lidé opět mají smysl pro svůj život. To, že to vše bylo pouze dočasné, si v době vydechnutí od komunismu neuvědomují.

- **Rok 1978**

Normalizace je v plném proudu a na národu je to znát. Hodnota vědomí 270 je opět hodně nízko. Jde především o ztrátu naděje a pocit, že otroctví v komunismu je na "věčné časy". Je to beznaděj, co sráží náš národní dech a naše naděje do budoucna. Poměr lidí pod 200 se sice také zvyšuje (na 57%), ale ne tak dramaticky, jako byl před rokem 1968. Svědčí to o tom, že lidé na onu dobu roku 1968 nezapomínají a mají jí v srdci. Roky normalizace se velmi odlišují od doby padesátých let. Není tu již tak okatě projevovaný teror, ale spíše se jedná o vládu padlé byrokratické lúzy, která vládne za podpory Sovětů a která má k srdcím lidí hodně daleko. Lidé jsou sice sraženi na kolena, ale nejsou ohnuti.

- **Rok 1988**

Přestože poměr lidí pod 200 zůstává na hodnotě 57%, vědomí národa se zvedá. Hodnota 320 dává tušit, že lidé začínají vycitřovat budoucí změny a to velmi intenzivně. Není divu. Gorbačov v SSSR a postupný rozpad komunistického bloku je známkou příštích velkých, ale hlavně pozitivních změn.

- **Rok 1990**

A je to tady. Jsme venku z marasmu a vývoj máme ve svých rukách. Aspoň to tak vypadá. Okamžitě se to projeví na vzestupu lidí zpět nad 200 a to na nebývalou hodnotu 52%. Inteligence a pragmatičtější lidé ale svého vrcholu teprve dosáhnou. Zatím jsou na hodnotě 350, což je nejvyšší hodnota, která byla dosažena od roku 1918. Lidé jsou opojeni svobodou a rovným přístupem ke všemu kolem sebe. Je toho zapotřebí ještě mnoho udělat pro zajištění tohoto stavu, ale lidé jakoby byli slepí. Jsou opojeni tím, co se stalo, a mají pocit, že vše už nyní půjde samo, když zmizel vnější nepřítel. To, že tu číhá ten vnitřní, zatím netuší. Jsou tací, kteří varují. Jedním z nich je i Karel Kryl. Jeho slova ale zanikají v oslavném volání lidu. I Václav Havel si uvědomuje, že je tu nebezpečí pádu zpět do marasmu, proto ve svých projevech neustále apeluje na lid. Ani on není vyslyšen. Na rozdíl od jiných ví, že nemůže fyzicky do věcí zasahovat a musí jim nechat volný průchod, protože je nutné, aby to, co je v národě špatné, se ukázalo a tím i mělo možnost odžití (prožití). To je ale v tomto okamžiku teprve budoucnost. Padlé síly se ale ve skrytu začínají připravovat na budoucí dění.

- **Rok 1992**

Opojení lidí trvá, ale. Je tu sice stále hodnota 54% lidí, kteří jsou pod úrovní 200, která je velmi dobrá, ale je tu varovný signál proti roku 1990 v tom, že těchto lidí pod 200 o 2% přibylo. Další fenomén, který varuje a kterým toto "ale" nabývá na důležitosti, spočívá v tom, že lidé na vysoké úrovni vědomí si neuvědomují nebezpečí a dochází zde dokonce ke zvýšení průměrného vědomí národa na dosud nebývalou hodnotu 355. Reakce ale již nastupuje. Rozbití státu je hotovou věcí. Návrat k vládě reakčních stran (především ODS), místo skutečné vlády lidu (vláda OF) ale především nástup reakčních sil, které se transformovaly z komunistů a které se chystají převzít moc, je hotovou věcí. Jde o dopředu připravený akt ve formě Prognostického ústavu, kde tito "prognostici" jen čekají na svůj čas. Typickým příkladem takového "prognostika" je budoucí ministerský předseda a dokonce pozdější prezident – Václav Klaus, který je a byl, jak je všeobecně známo, řízen svým komunistickým nadřazeným pohlavářem, panem Třískou.

To vše lidé, opojeni dosud tím, co se stalo, nevidí.

Naopak.

Oni vycitřují příležitost se zajistit ve smyslu finančně-hospodářském a také tak, že dosáhnou na určité mocenské posty. To vše je sice zatím pro ně budoucnost, ale mnozí se domnívají, že je to na dosah ruky. Že je to cesta do pekel, zatím ani náhodou nenahlízejí, a těm několika lidem, kteří si toto nebezpečí uvědomují, nedopřávají sluchu.

- **Rok 1998**

Jsme až po uši zabořeni v tom, co reakce připravila a na co si lidé nedali pozor. Poměr lidí pod hodnotou 200 se zvyšuje na 55%, což není až tak katastrofální, ale průměr vědomí národa padá opět na 270, což je alarmující.

Lidé stále doufají, že vše se v dobré obrátí. Jenomže inteligence již situaci pochopila a proto rezignovala. Z toho důvodu také padá průměr vědomí našeho národa na oněch 270%. Propad na vyšších hodnotách vědomí, je mnohem více znát na celkovém průměru vědomí, protože jak již bylo zmíněno výše, jde o logaritmickou stupnici, kde hodnota jednoho stupně na vysokých postech vyrovná hodnotu i mnoha desítek stupňů na nižších stavech.

- **Rok 2008**

Tady už i ostatní lidé pochopili, že je zle. Propad pod hodnotu 200 se zvýšil na 66%, přičemž celkový stav vědomí národa zůstal na 270. K tomu, aby se tak mohlo stát, ale musela hodnota výše postavených lidí ve

vědomí národa vzrůst, aby kompenzovala tento propad pod úroveň 200 a udržela celkový průměrný stav vědomí na stejné úrovni.

Co to znamená?

Lidé propadají pesimismu jako celek, ale lidé na vyšších stavech vědomí (inteligence), začínají tušit, že takto to nemůže jít do nekonečna. Začínají si uvědomovat, že tento vnitřní nepřítel musí být zdolán. Co to ale vlastně je? Co je tím vnitřním nepřítelem, který nás tak devastuje a který bez toho, aby na nás byl vyvíjen nátlak zvenku, nás tak devastuje?

Zde se opět musíme podívat na mentalitu našeho národa. Zde se totiž v plné míře začíná rozkrývat to, před čím mnozí varovali.

Oč jde?

Jsme národem se srdcem na dlani, ale jsme i národem, který je znám ve světě jako národ zlodějů. Jako národ, který je schopen udávat a podrážet své vlastní lidi. Jako národem darebáků.

Ano vážení, je nutno si nalít čistého vína a přestat se obelhávat. Pokud se někam chceme posunout, tak musíme mít jasno v tom, co je naším základem a s čím můžeme počítat, a na co si musíme dát pozor, a na co musíme být zvláště opatrní.

Jenomže.

Špatné vlastnosti se neodloží jen tím, že si to budeme přát. Odloží se, ale odloží se usilovnou prací na sobě (což většina lidí odmítá) nebo odžitím jejich stavu, což právě probíhá.

• Rok 2012

Rok, ve kterém dochází k stále většímu paradoxu. Počet lidí pod úrovní 200 stoupá. Hodnota dosahuje 74%! To je skutečně alarmující, ale zároveň stoupá i vědomí národa na 290.

Co se to děje a co to vůbec signalizuje?

Lidem dochází, že východisko z krize společnosti je obsaženo právě v ní. Že změna nemůže nastat odstraněním vnějšího činitele, ale změnou uvnitř společnosti jako takové. To ale většina lidí nechce a odmítá to. Většina lidí se chce mít dobře a má pocit, že není doceněna a její možnosti jsou nevyužity. To, že svým postojem, který odmítá spolupráci a dívá se jen na vlastní prospěch poškozuje vše kolem sebe a nakonec i sebe sama, nenahlíží. Tento postoj sobectví, tak charakteristický pro naši českou společnost, je to, co způsobuje pád pod úroveň 200, tedy do úrovně, kdy kraluje EGO, toho kterého člověka.

Inteligence, tedy lidé s vyšší úrovní vědomí si ale řešení uvědomují. Začíná jim být jasné, že východiskem může být jedině spolupráce tak, jak jí propagoval Tomáš Baťa (neplést s Antonínem Baťou), Tomáš G. Masaryk a jiní lidé, kteří pochopili, že demokratem je ten, kdo SLOUŽÍ společnosti a nikoliv ten, kdo lidem chce vládnout. Zkrátka a dobře. Rodí se nové pojetí, nová myšlenka, nový systém, který rozvine společnost do skutečného dělného systému, kde lidé budou vzájemně lidmi a nikoliv těmi, kteří by (jako je tomu dosud) toho druhého nejraději utopili na lžíci vody.

• Rok 2017

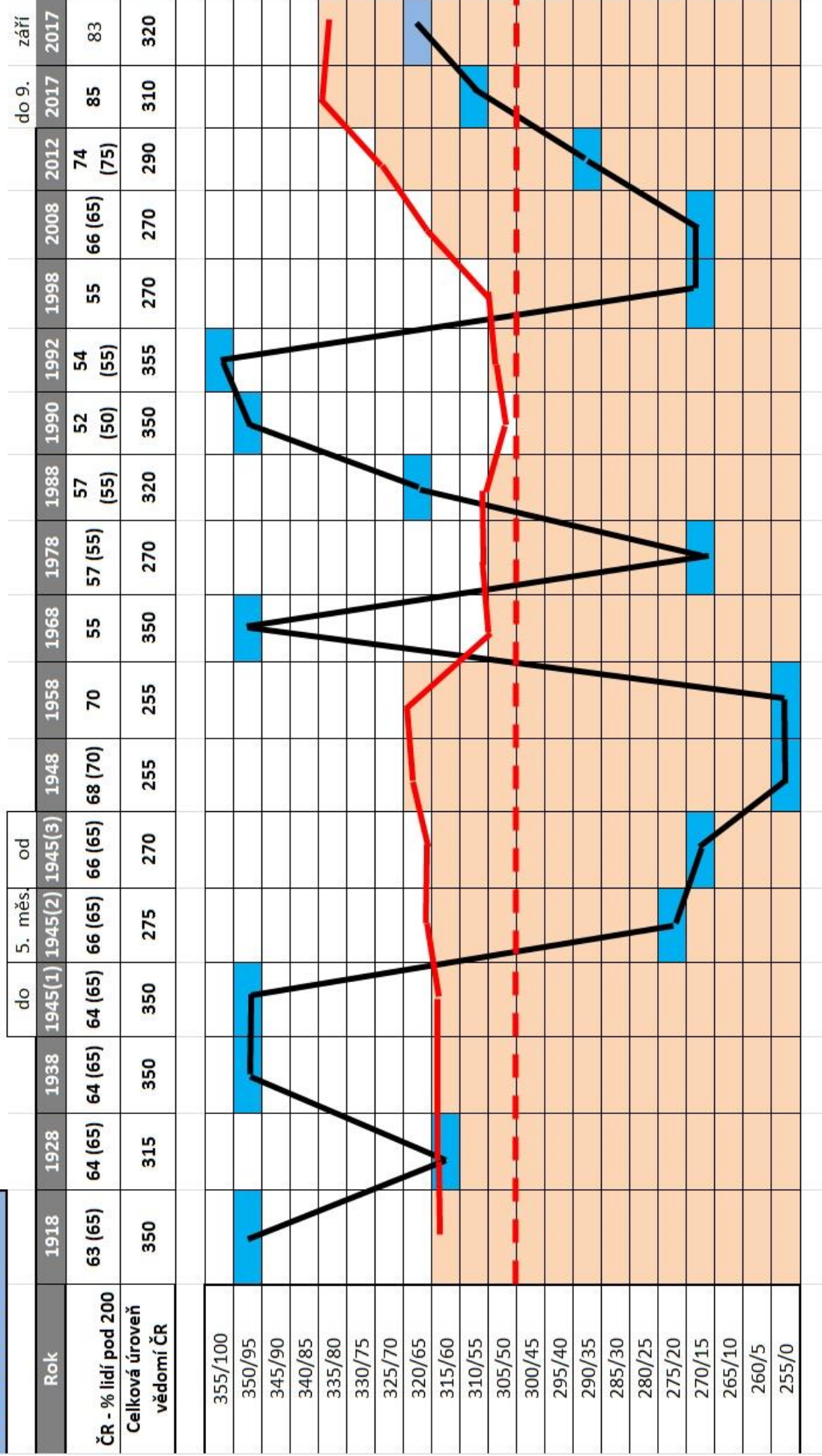
Situace z roku 2012 se stupňuje a prohlubuje. Společnost se dělí. Stále více lidí padá pod úroveň 200 a to na alarmujících 85%. Zároveň ale stoupá počet těch, komu je jasné, že musí dojít ke změně uvnitř společnosti. Průměr vědomí národa se posouvá na hodnotu 310. Vzhledem k propadu velkého počtu obyvatelstva pod hranici 200 je to velmi významné. Mnozí lidé tento stav budou brát jako své ohrožení (strach je nízká vibrace, která oslovuje lidi z pozice hluboko pod úrovní 200). Místo toho, aby přiložili ruku k dílu, tak svým postojem budou jen na překážku a způsobí spoustu nejen zmatků, ale i doslova neštěstí.

Naše společnost ale nemá na výběr.

Buď se očistíme, nebo jako společnost (český národ) zanikneme (rozpustíme se v Evropě podobně jako Keltové). Stojíme tak skutečně na hraně a je jen na nás, kam a kterým směrem se vydáme. Příští leta, kdy díky cestám především mladých lidí do zahraničí nám ukáží to, kdo a co jsme. Národní identita může přetrvat pouze tehdy, když bude mít silnou vnitřní motivaci ve smyslu kulturně-morálního aspektu. Marasmus současnosti ale není tímto tmelícím prvkem, není jím dnes ani nacionalismus a jiné ismy, ale pouze tvůrčí duch, tak typický pro aktivitu První republiky (Tomáš Baťa).

Nové testování v září 2017 ale svědčí o obratu. Vypadá to, že se začíná blýskat na lepší časy.

Vědomí národa

- **Závěr**

Co říci na závěr?

Především si musíme uvědomit, že současné dějiny nejsou tím, za co se vydávají. Jednotlivé události jsou jednotlivými událostmi, které nemají s dějinami nic společného. Teprve v okamžiku kdy tyto jednotlivé události propojíme do smysluplného celku, tak nám mohou tyto dějiny dávat smysl. Takže naším úkolem je porozumět tomu, co propojuje tyto jednotlivé události, tedy to, co je podhoubím a co vychází za samé podstaty dějů a co vytváří ony jednotlivé dějinné události, které jsou nepodstatné, a které vyplývají jen z celkového kontextu.

Současná výuka dějepisu se tak jeví jako naprostý nesmysl, nesourodý stav, který nikomu nemůže nic řádně objasnit. Musíme se dostat v dějepise na stav, kdy budeme rozumět tomu, co jednotlivé události vytváří, to znamená na to, čemu já osobně říkám podhoubím nebo také nálada, tím pochopitelně míním dějinnou náladu, nebo prostě to, co stojí za věcmi jako takovými.

Zde v této úvaze činím pokus o něco podobného, co jsem v ní naznačil a to s naší společností v tom smyslu, že vycházím z nálady lidí (úroveň 200 a úroveň vědomí národa) a snažím se jednotlivé události propojit do smysluplného celku.

Doktor Hawkins je člověkem, který velmi intenzivně pracoval na psychoanalytickém stavu člověka a dokázal odvodit jednotlivé stavy vědomí člověčenstva, potažmo lidstva jako takového. A tím také i to, čím člověk, případně lidstvo, procházelo, prochází a procházet bude.

Doktor Hawkins odvodil takzvanou **Mapu vědomí**, která jednoznačně ukazuje na stav jednotlivých lidí v průběhu vývoje, neboli evoluce, kterým člověk prochází. Na této mapě vědomí je vidět několik úskalí, kterými člověk ve svém vývoji prochází. Na stupnici od 1 do 1000 je prvním velkým úskalím hodnota 200. Je to hodnota, která znamená rozdělení vývoje na etapu, která byla pod vedením Ega (Zvířecí princip, kterým je boj o přežití – u nás konkurence.) a na vývoj, který následuje poté (Což je základem pro spolupráci.). Tato etapa, která je charakteristická pro stav nad 200 je etapou vývoje, který skutečně již představuje určitý typ spolupráce s ostatními, i když skutečná spolupráce je zde zatím v plenkách. Přesto jde o zcela jiný způsob žití, který již nepředstavuje egoistické pojetí života.

Těch úskalí je v tomto grafu více, ale pro naši potřebu úvahy je rozhodující právě toto první úskalí, které dělí lidi na egoistické a na lidi vstřícnější k ostatním.

V uvedeném grafu jsou použity pouze dva parametry. Jeden parametr je právě toto úskalí, tedy tato hodnota 200, a druhým parametrem je celkový průměr vědomí té které společnosti, v tomto případě v naší české společnosti.

Přestože byly použity pouze tyto dva parametry, je vidět na dějinném vývoji našeho národa zcela jiný obraz, než jaký nám byl dán výukou ve škole. Důvodem je plastičnost tohoto obrazu, který vytváří vlastně základ, z něhož jednotlivé události vyvstávají. V případě že bychom chtěli tento obraz ještě více prokreslit, pak bychom museli do něho těchto parametrů dát více, což je sice možné, ale pro naši potřebu je tento základní obraz již dostačující k tomu, abychom si udělali dostatečný přehled o tom, jak to skutečně bylo, a co vedlo k samostatným událostem, o kterých jsme se učili ve škole.

Doporučuji všem vážným zájemcům o studium čehokoliv, aby se s dílem doktora Hawkinse seznámili. Jde o génia, kterých se v historii narodí jen málo, a v tomto případě jde o někoho, kdo promlouvá přímo k naší době. Ukazuje nejenom ony systémy vývoje, ale obecně i to, jak je systém Vědomí vytvořen a jak reaguje. Lze tak pomocí jeho odkazu zjistit do nejmenších podrobností jakoukoliv dějinnou událost, nebo jakoukoliv událost současnosti či obecně pravdivost čehokoliv. V jeho díle jsou příslušné testy, jak se to provádí, dostatečně dobře popsány, aby se daly okamžitě používat.

Vskutku se jedná o někoho, kdo diametrálním způsobem mění náš pohled nejen na dějiny, ale i na náš lidský vývoj (evoluci), ale také i na člověka jako takového.

září 2017

Antonín Mareš